

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχαρτίοι εἰδήσεις.

Ἐπίσημοι.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Κατὰ νεώτερας ἀπὸ Μεσολογγίου εἰδήσεις ὁ ἐχθρὸς, ὃς ὡ ἀναγκασθεὶς ἀπεχώρησε μακρὰν τοῦ περιφράγματος ἕως 400 ἔργων, καὶ ἐπεριωρίσθη εἰς τὰς σκηνὰς καὶ τὰ μακρυνώτερα κανονιστάς του, ἄρχισε νὰ ὑχυρόνηται εἰς τὰ περὶ τὰς ὑπορείας κατασκηνώματά του, τελειοποιῶν τοὺς ὁποίους πρὸ καιροῦ ἄρχισε καὶ ἔπειτα ἀρῆκε προμαχῶνας, καὶ κατασκευάζων προσέτι λιθίνους πύργους. Καὶ μακρὰν ἀποχωρήσας ὁ βάρβαρος δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ παρενοχλῇ τὸ Μεσολόγγιον καθ' ἑκάστην σχεδὸν πυροβολῶν· πλὴν οὔτε οἱ Ἕλληνες μένουσιν ἀργοὶ θεαταὶ εἰς τοὺς πυροβολισμοὺς τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐν ᾧ ἀσχολοῦνται ἀδιακόπως εἰς τὸν κατεδαφισμόν καὶ κρημνισμόν τῶν ἐχθρικών χαρακωμάτων καὶ προμαχώνων, καὶ εἰς διόρθωσιν καὶ ἐπισκευὴν τοῦ τείχους καὶ τῶν προμαχώνων τῶν, ἐξέχονται καὶ ἐνίστη, ἐρεθίζοντες τὸν ἐχθρὸν εἰς πόλεμον, καὶ δὲν μένουσιν ἀπρακτοί. Οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ὑπεράσπισαν καὶ ὑπερασπίζουσιν ἡρωϊκῶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸ πολυπαθὲς Μεσολόγγιον, εἶναι καὶ ἐργάται, καὶ ἔχουσιν ἀναγκαστῶς ὡς σκλάβοι, ἀλλὰ θεληματικῶς ὡς ἐλεύθεροι. Ἀπεφάσισαν νὰ σώσωσι τὸ Μεσολόγγιον, καὶ ἐλπίζουσιν εἰς τὴν κραταίαν τοῦ Θεοῦ βοηθειαν, καὶ εἰς τὸν ἰσχυρὸν αὐτῶν βραχίονα νὰ τελειώσωσιν ἐνδόξως τὸ ἔργον.

Κατὰ εἰδήσεις ἀπὸ Γραμπούσης, ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου, εἶδον οἱ σκοποὶ οἱ ἐπὶ τῶν βουνῶν φυλάττοντες τὴν παρελθούσαν ἡμέραν μακρὰν τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου (Κριοῦ Μέντων) περὶ τὰ 64 ἐχθρικά πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἶχον τὴν πρῶσαν πρὸς τὸν Μαΐστρον καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐφάνησαν καὶ ἀπὸ Γραμπούσης τρία πλοῖα, τῶν ὁποίων τὰ μὲν δύο κατευθύνοντο πρὸς τὸν Μαΐστρον, τὸ δὲ ἄλλο ἐπέερχετο πλησίον τῆς Γραμπούσης, καὶ κατευθύνετο πρὸς τὰ Χανία, ὅπου καὶ ἔφθασε.

Τὰ ἀπὸ Ἰνδίας πολεμικὰ πλοῖα, ἐπιστρέψαντα εἰς τὴν νῆσον, ἐπισκευασθῶσι καὶ ἐφοδιασθῶσιν, καὶ ἐπὶ πλεοναίον πάλιν, διεκινούμενα πρὸς τὸ μέρος, ὅπου

εὐρίσκοντο καὶ τὰ ἀπὸ Σπετζῶν καὶ Ψαρῶν. Ὁ στόλος μας εἶναι τὴν φορὰν ταύτην δυνατώτερος παρ' ἄλλοτε· καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τῶν ναυάρχων, κυβερνητῶν καὶ ναυτῶν εἶναι ἀπερίγραπτος. Φιλοτιμῶνται οἱ γενναῖοι θαλασσινοὶ μας, νὰ δείξωσιν εἰς τὸν κόσμον καὶ διὰ νέων ἀνδραγαθημάτων ὅτι εἶναι εἰς τὴν θαλάσσαν ἄξιοι ἀπὸγονοὶ τῶν λαμπρῶν ἐκείνων ἡρώων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τῶν νικητῶν τῶν Περσῶν εἰς τὴν Σαλαμίνα, εἰς τὸν Εὐζυμέδοντα κ.τ.λ.

Εἰδήσεις μὴ ἐπίσημοι.

Ἀπὸ Μεσολογγίου, τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

Ἀπὸ τὸν κυβερνήτην ἐμπορικοῦ οὐδετέρας σημαίας πλοίου ἐλθόντος σήμερον ἀπὸ Πρέδεζαν, πληροφοροῦμεθα, ὅτι εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν εἶχε διαδοθῇ φήμη, ὅτι ὁ Κιουταχῆς μελετᾷ νὰ περάσῃ εἰς Βαζῶρι μὲν τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ του, παραμένων ἐκεῖ ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ καὶ πάλιν ὁ τουρκικὸς στόλος· ἔξω δὲ τοῦ Μεσολογγίου θέλουν κατασκευασθῇ διάφοροι πύργοι ξύλιναι, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει τεθῇ ἡ πυροβολικὴ, καὶ θέλει μείνῃ τοῦ στρατεύματος τὸ ὑπόλοιπον. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθεῖ ἀδιακόπως μεταξὺ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦς Ἀλβανοὺς δὲν ἔμειναν, εἰμὴ μόνον 500 Τζάμιδες. Τὸ στρατόπεδον λοιπὸν τῆς πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου συνίσταται σχεδὸν ἀπὸ μόνους Χαϊδούπιδες, εἰς τοὺς ὁποίους μισθάζεται 12,000 ὀκάδες ἀλεύρι εἰς τροφήν των. Ἐδόθη διαταγὴ νὰ συναχθῶσιν ἀπὸ τὴν Ρούμελην 700 ἐργάται, καὶ νὰ σταλθῶσιν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς πολιορκίας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες εἰς διαφόρους μάχας κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐσχάτην τοῦ Καρδασαρά ἀφῆσπασαν τὰς καμήλους, δι' ὧν μετεφέροντο αἱ τροφαὶ εἰς τὸ τουρκικὸν στρατόπεδον, ἐδόθησαν διαταγαὶ δραστηριώταται νὰ προβλεφθῶσι διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν 200 ἄλογα ἀπὸ Πρέδεζαν, Ἀρσαν καὶ Ἰωάννινά. Χρήματα δὲν ἐστάλθησαν ἀπὸ τὴν Πόρταν εἰς τὸν Κιουταχῆν καθόλου· ὅθεν τὰ ἀλεύρια καὶ αἱ λοιπαὶ τροφαὶ τοῦ στρατοπέδου τούτου ἀγοράζονται μὲν διορίας. Ὁ Κιουταχῆς προμηθεύει ὡσαύτως ἀπὸ τροφῶν καὶ τὰ φρούρα τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ναυπάκτου. Ὁ δὲ Ἰουσούρ-πάσας, στεγούμενος χρημάτων νὰ πληρώσῃ, δίδει ἐνέχυρα τὰ πράγματα τοῦ

Ἑλλ. Χρον. Ἀριθ. 82-83)

Πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς γενικῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Διοίκησις ἐπροκήρυξε τὴν συγκάλεσιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ ἐπροσδιώρισε τὴν ἐποχὴν τῆς ἐν-
αρχεὸς τῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ πλησιάζοντος Δεκεμβρίου
πρὶν φθάσῃ ὅμως αὕτη ἡ ἐποχὴ, εἶναι χρέος τοῦ
κάθε Ἑλλήνου ὅχι μόνον νὰ μελετᾷ καὶ νὰ σκέπτεται
κατ' ἰδίαν, διὰ νὰ εὐρῇ ποίαν ὠφελιμωτέραν γνώμην
ψῆφον ἢ μπερεὶ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ὁμήγουρυν τῶν πλη-
ροφουσίων τοῦ ἔθνους του, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ τύπου νὰ
γνωστοποιῇ τὰς σκέψεις του πρὸς τὸ Πανελλήνιον, διὰ
τὴν διδῆν ἀφορμὴν σκέψεως καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ
νὰ ὁδηγῆται καὶ ὁ ἴδιος, εἰς ὅσα τυχὸν ἤθελε σκε-
πθῇ ἐσφαλμένως, ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας
οἱ ἄλλοι ἤθελον κάμει εἰς τὰς ἰδίας του σκέψεις. Τοῦ-
το προεῖδαν καὶ οἱ ἐν Ἀστρεὶ νομοθέται, διορίζοντες τὴν
προκήρυξιν τῆς συνελεύσεως τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς συγ-
κροτήσεώς της. Τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ ἡ φύσις κάθε ἀν-
τιπροσωπικῆς κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς εἶναι
νὰ προσαρμόσῃ τὸ πολίτευμα βαθμηδὸν εἰς τὰς πε-
ριστάσεις, καὶ χρεῖας τοῦ ἔθνους. Τὰ ὅσα θέλω ἐκ-
θέσει εἶναι βέβαια τὰ ὅσα φρονῶ, τὰ ὅσα νομίζω ἀ-
ναγκαῖα· εἶναι ὅμως καὶ πιθανώτατον ν' ἀπατῶμαι εἰς
πολλὰ, καὶ μ' εὐχαρίστησίν μου θέλω ἰδεῖ καὶ ἀπο-
δεχθῇ κάθε γνώμην, ἡ ὁποία ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὀρθοτέ-
ρα τῆς ἐδικῆς μου· ἀποδεχόμενός την δὲν θέλω ἔχει
ὀλιγωτέραν εὐχαρίστησιν, διότι ἔδωσα ἀφορμὴν εἰς ἄλ-
λους νὰ μὲ διορθώσουν. Εἰς δύο μέρη θέλω διαιρέσει
τὰς παρατηρήσεις μου. Α'. Ποῖα νομίζω ὅτι πρέπει νὰ
εἶναι τὰ πρῶτα καὶ κύρια ἀντικείμενα τῶν ἐργασιῶν
τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως. Β'. Πῶς ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις
ἔμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τοὺς πατριωτικοὺς σκοποὺς της.

Μέρος Α'.

Τὸ ἴδιον ψήφισμα τῆς ἐν Ἀστρεὶ ἐθνικῆς συνελεύ-
σεως μᾶς διδάσκει ὅτι, ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀντικείμενα
τῆς ἡδὴ συγκαλουμένης συνελεύσεως πρέπει νὰ εἶναι
τοῦ πολιτικοῦ μας συντάγματος ἡ ἀνάκρισις· ἀλλὰ, διὰ
νὰ τὸ ἀνακρίνωμεν, πρέπει νὰ τὸ ἐξετάσωμεν ὅχι μόνον
ἀπολύτως, ἀλλὰ καὶ σχετικῶς, ὡς πρὸς τὴν πρὸς
ἀρμογὴν του δηλαδὴ καθ' ὅλον τῆς διαρκείας του τὸ
διάστημα. Ἦκουσα, καὶ καθ' ἐκάστην ἀκούω νὰ λέγουν
πολλοὶ, τὸ πολιτικόν μας σύνταγμα δὲν εἶναι καλόν,
καὶ διὰ τοῦτο πάσχει τὸ ἔθνος· δὲν ἤκουσα ὅμως νὰ
γίνεται λόγος, κατὰ τί δὲν εἶναι καλόν; εἰς τί πταίει;
καὶ πῶς ἔμπορῶμεν νὰ τὸ διορθώσωμεν; Δὲν ἀρνοῦ-
μαι ποσῶς, ὅτι καὶ ἐγὼ παρατηρῶ πολλὰς ἐλλείψεις
εἰς τὸ σύνταγμα μας, πολλὰ σφάλματα ριζικά· βλέ-
πω ὅμως καὶ πολλὰ καλά. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀπὸ
τὰς ἐλλείψεις προῆλθε, καὶ προέρχεται βλάβη, ἡ ὁ-
ποία ἦτο καλὸν νὰ μὴ προέλθῃ, δὲν βλέπω ὅμως καὶ
τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὠφέλειαν ἀπὸ τὰ καλά
του, καὶ κατὰ τοῦτο βέβαια δὲν σφάλλει τὸ πολίτευ-
μα, ἀλλὰ σφάλλομεν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθελήσαμεν,
ἢ δὲν ἠξέυσαμεν νὰ ὠφεληθῶμεν. Δὲν πρέπει λοιπὸν ἀ-
πολύτως νὰ λέγωμεν, ὅτι τὸ πολιτικόν μας σύνταγμα

εἶναι κακόν, ἀλλὰ νὰ φροντίσωμεν νὰ εὐρώμεν, εἰς
ποῖον μέρος πταίει, καὶ νὰ τὸ διορθώσωμεν· νὰ φρον-
τίσωμεν ὅμως καὶ νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὰ καλά του. Ἄν
τὸ ἓνα χέρι ἢ ποδάρι ἔχῃ γαγγραιναν, δὲν βλέπω τὸν λόγον,
διὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἰατρὸς πρέπει νὰ κόψῃ καὶ τὰ δύο.

Ῥιζικὸν σφάλμα τοῦ πολιτικοῦ μας συντάγματος βλέ-
πω εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν δυνάμεων, ἢ, διὰ νὰ εἰπῶ
καλήτερα, εἰς τὴν σύγχυσιν τῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι
πρέπει νὰ συντρέξουν εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ ἔθνους.
Ἡ νομοδοτικὴ δύναμις μετὰ τὴν νομοτελεστικὴν εἶναι εἰς
συνεχῇ ἀντίκρουσιν ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς σύγχυσεως·
διότι μήτε ἡ μία εἶναι ἀπλῶς νομοδοτικὴ, ἀλλ' ἔχει
μέγα μέρος τῆς νομοτελεστικῆς, καὶ ἡ ἄλλη, ἐν ᾧ
φαίνεται ὅτι μετέχει ἀπὸ τὴν νομοδοτικὴν, ἐμπεριέχε-
ται ὅμως εἰς κάθε τῆς πράξιν, εἰς κάθε τῆς ἐπιχείρη-
μα ἀπὸ τὴν ἀτέλειαν, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἄφησε τὸ
πολιτικόν μας σύνταγμα· τὸ δὲ χεῖριστον πάντων εἶ-
ναι ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβλαβὴ σύγκρασιν δὲν εὐ-
ρίσκεται καὶ ἓνας τρίτος, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ εἶναι
ἀφιερωμένη ἡ δύναμις τοῦ νὰ συμβιβάζῃ τὰς δύο
διαφερομένας δυνάμεις. Ὁ πόλεμος λοιπὸν εἶναι κα-
θημερινὸς, εἶναι συνεχὴς· ὅχι μόνον δὲν παύει,
ὅχι μόνον δὲν ἐλαττοῦται, ἀλλὰ καὶ προβαίνει βέ-
βαια· διότι πρὶν παύσῃ τῆς μιᾶς διαφωνίας τὸ
αἷτιον, ἀναφύεται ἄλλη, καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλη, καὶ
τὸ κακὸν προβαίνει πάντοτε. Τὰ χρέη τῶν δύο δυνά-
μεων εἶναι τόσον διαφορετικὰ, τόσον εὐκολοχώριστα,
ὥστε δὲν θέλομεν ἔχει πολὺν κόπον νὰ τὰ προσδιορί-
σωμεν, φθάνει νὰ θέλωμεν ἔχομεν εἰς τὰς ἡμέρας μας
τόσα παραδείγματα τῆς ἐντελεστέρας, καὶ εὐτυχεστέ-
ρας διαιρέσεώς των, καὶ ἔμπορῶμεν νὰ τ' ἀκολουθήσω-
μεν ἢ ἀνάγκη πάλιν τῆς συμβιβαστικῆς δυνάμεως ἀ-
πεδείχθῃ τόσον καθαρὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐμπείρους πο-
λιτικούς τοῦ αἰῶνός μας, καὶ ἀκόμη περὶ σφόδρον ἀπὸ
αὐτὰ τὰ πράγματά μας, ὥστε δὲν βλέπω, διατὶ
πρέπει νὰ τὴν ἀπορρίψωμεν. Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ ἐπα-
ναλάβω ὅσα ὁ σοφὸς Destutte de Tracy ὀρθότατα ἐξέδωκεν
εἰς τὸ κοινῶφελές σύγγραμμά του (Commentaire sur l'é-
sprit des lois de Montesquieu) περὶ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς
τῆς τρίτης δυνάμεως· ἀλλ' εἶμαι πεπεισμένος ἐντελῶς,
ὅτι αἱ παρατηρήσεις του ἔχουν ὅλην ἐκείνην τὴν φι-
λοσοφικὴν ἀκρίβειαν, τὴν ὁποίαν ἔμπορεῖ τις νὰ
ἐπιθυμήσῃ καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ συμβουλευθῶ ἄλλο τι
ὠφελιμώτερον εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μου ἀπὸ τὴν ἀνάγνω-
σιν καὶ ὅλου μὲν αὐτοῦ τοῦ συγγράμματος, κατ' ἐξ-
αίρεσιν δὲ αὐτοῦ τοῦ μέρους· ἐπιθυμητὸν ἦτο δι' ὅσους
δὲν ἔμπορῶν νὰ διαβάσουν τὸ πρωτότυπον νὰ ἐκδίδετο
μεταφρασμένον εἰς τὴν γλῶσσάν μας τὸ μέρος τοῦτο,
καὶ δὲν ἀπελπίζομαι ὅτι θέλω τὸ ἰδεῖ ὀγλήγορα.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ὁμολογῶ τοῦ πολιτικοῦ μας συντάγματος
τὴν ἀτέλειαν κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν δυνάμεων· ἐν ᾧ
δὲν κρύπτω ὅτι ἐξ αὐτῆς προῆλθε, καὶ θέλει προέρ-
χεσθαι βλάβη σημαντικὴ, ἐν ᾧ δὲν τελειοποιήθῃ, δια-
τί νὰ κρίνω ἀφ' ἑτέρου τὰ σφάλματά μας, ὅσα δὲν
πηγάζουν ἀπὸ τὸ πολίτευμα; ποῦ εἶναι τὸ ἀνεξάρτη-
τον τοῦ δικαστικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα; ἢ εἰς ποῖον μέ-

οὔ τοῦ πολιτικοῦ μας συντάγματος εὕρομεν τὴν ἀδει-
αν τοῦ να διορίζωμεν ἐπιτροπὰς διὰ νὰ κρίνουν τοὺς
πολίτας; ποῦ εἶναι τὰ δικαστήρια; διατί κοντὰ εἰς
τὴν δυστυχίαν τῆς κακῆς διαιρέσεως, ἢ τῆς συγχύ-
σεως τῶν δύο δυνάμεων, περὶ τῶν ὁποίων ὠμίλησα,
να προσθέσωμεν καὶ ἄλλην ὅχι μικροτέραν βέβαια, τὴν
λογιστὴν δηλαδὴ ποία ἀπὸ τὰς δύο δυνάμεις νὰ ἀρ-
πάσῃ τὸ περισσότερον μέρος μιᾶς τρίτης δυνάμεως, ἢ
ὁποῖαν δὲν ἀνήκει εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς δύο, καὶ ἀ-
πὸ νόμον ἀπεφασίσθη νὰ εἶναι ἀνεξάρτητος; πό-
σα ὑπερδεύματα δὲν ἔφερε, καὶ δὲν φέρει καθ' ἐκά-
στην αὐτὴν ἡ ἀσπαγὴ (ὡς με συγχωρηθῇ ἡ λέξις, ἐπει-
δὴ εἶναι τὸ πρᾶγμα) τῆς δικαστικῆς δυνάμεως; πό-
σας ἀπασχολήσεις δὲν ἐπροξένησε καὶ δὲν προξενεῖ εἰς
τὴν νομοτελεστικὴν δύναμιν, ἐν ᾧ ὅλη ἔπρεπε νὰ συγ-
κεντρωθῇ εἰς τὰ χρέη τῆς εἰς τοιαύτας μάλιστα κρι-
σίμους περιστάσεις; πόσας λογοτριβὰς, καὶ διαφιλο-
κεικῆσεις δὲν ἐγέννησεν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ νο-
μοδοτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῇ τὸν πο-
λύτιμον καιρὸν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν νόμων, ἀφί-
νον τὴν προσαρμογὴν των εἰς ἐκείνην τὴν δύναμιν, εἰς
τὴν ὁποίαν τὴν ἀφιέρωσεν ὁ νόμος; Ἀυτὰ ὅλα τὰ κα-
λὰ προήλθον ἀπὸ ἡμᾶς, δὲν προήλθον ἀπὸ τὸ πολιτι-
κὸν μας σύνταγμα· καὶ ἐὰν θέλωμεν νὰ τὸ κατηγορή-
σωμεν κατὰ τοῦτο, τὸ κατηγοροῦμεν ἀδίκως.

Δὲν ἠξεύρω ἂν ἡμπορῶ νὰ ὀνομάσω ἔλλειψιν ἢ
πλησμονὴν εἰς τὸ πολιτικὸν μας σύνταγμα τὸ πολυά-
ριθμον τῶν ὑπουργῶν· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ πολυῦπουρ-
γία εἶναι σφάλμα πηγάζον ἀπὸ αὐτὸ τὸ σύνταγμα μας·
μερικοὶ θέλουν νὰ δικαιολογήσουν τὸ πρᾶγμα λέγοντες,
ὅτι δὲν ἔχομεν εἰς τὸ ἔθνος μας ἀνθρώπους ἱκανοὺς νὰ
κυβερνήσουν τὰ ὑπουργεῖα καὶ ὅπως εἶναι μερισμένα
εἰς πολλοὺς κλάδους· καὶ πῶς ἤθελον τὰ κυβερνήσει,
ἐὰν μὲ τὴν ἑνωσιν διαφόρων κλάδων ἐγένετο αὐξήσις τῶν
χρεῶν των; Ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνθρώπους πολλοὺς εἰς τὸ
ἔθνος μας, οἷους εἶναι ἐπιθυμητὸν καὶ ἐλπίζομεν μὲ τὸν
καιρὸν ν' ἀποκτήσωμεν, εἶναι βέβαιον ἀλλ' ὅσον ὀλι-
γωτέρους ἔχομεν, τόσον ἀναγκαιότερον εἶναι νὰ ὀλιγο-
στεύσωμεν καὶ τὰ ὑπουργήματα, διὰ νὰ μὴ μετα-
χειρίζομεθα εἰς τὰ περισσεύοντα ἀνθρώπους, ἀπὸ τοὺς
ὁποῖους ἄλλο παρὰ βλάβην δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ἐλπίσωμεν.
Ὁ κλάδος τῆς ἀστυνομίας, καὶ τῆς λατρείας δὲν ἀ-
νάγεται εἰς τὸν κλάδον τῶν ἐσωτερικῶν; διατί νὰ μὴ
τοὺς ἐνώσωμεν; τί εἶναι ὁ κλάδος τοῦ δικαίου, ὅταν
δὲν ὑπάρχουν δικαστήρια; εἰς τί συμβάλλει ἡ γενικὴ
Γραμματεία, ὅταν ἕκαστος τῶν ὑπουργῶν ὑπόκειται εἰς
εὐθύνην διὰ τὰ ὅσα ἀφορῶσι τὸν κλάδον του; Ἐχο-
μεν τὴν δυστυχίαν νὰ εἶναι πέντε νομοτελεσταί, ἀριθ-
μὸς ἱκανὸς, διὰ νὰ φέρῃ ἀργοπορίαν εἰς τὰς νομοτε-
λεστικὰς ἐργασίας εἰς μίαν ἐποχὴν, καθ' ἣν πολλάκις
τὸ πᾶν κρέμαται ἀπὸ τὴν ταχείαν ἐκτέλεσιν· ἐπροσ-
θέσαμεν εἰς αὐτοὺς ἕκτον τὸν γενικὸν Γραμματέα· δὲν
εὐχαριστήθημεν, ἀλλ' ἐπροσθέσαμεν ἄλλους ὀκτὼ ὑπουρ-
γούς, καὶ ὅλους αὐτοὺς δικαίως πρέπει νὰ τοὺς ὀνο-
μάσωμεν νομοτελεστάς· ἐπειδὴ ὑποκειμένοι εἰς εὐθύ-
νην ἔχουν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀρνοῦνται τὴν ἐκ-

τέλεσιν· ἰδοὺ ἄλλη ἀργοπορία, ἄλλα βάσανα, νὰ συμ-
ειδάσωμεν τόσας γνώμας. Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἔχομεν πέντε
νομοτελεστάς, διατί ἕκαστος αὐτῶν νὰ μὴ εἶναι ἐπι-
φορτισμένος ἓνα κλάδον ὑποθέσεων, καὶ ν' ἀφαιρέσω-
μεν ὅλον τὸ ἐπιφόρημα τῶν ὑπουργῶν; μήπως οἱ νο-
μοτελεσταί δὲν ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην, ὡς καὶ οἱ ὑ-
πουργοί; τί περισσότερον κερδίζομεν; Ὅλα αὐτὰ εἶναι
ὁμολογουμένως σφάλματα πηγάζοντα ἀπὸ τὸ πολιτι-
κὸν μας σύνταγμα, καὶ ἡ διόρθωσις των μένει νὰ γε-
νῇ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀνακρίσεώς του· ἀλλὰ πρὶν τοῦ-
του τοῦ καιροῦ, πρέπει νὰ ὑποφέρωμεν τὰς συνεπειὰς
των, ἐπειδὴ πηγάζουν ἀπὸ τὸν νόμον· ὅταν ὅμως κον-
τὰ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ φόρτωμα προσθέτωμεν καὶ ἐπανω-
γόμεν, τὸ ὁποῖον δὲν διορίζει ὁ νόμος· ὅταν δημιουργοῦ-
μεν ἐπιτροπὰς ἀστυνομικὰς, φροντιστικὰς, διοικητικὰς,
ἐπιθεωρητικὰς, καὶ φορτόνωμεν τὸ ἔθνος ἀπὸ ὑπουργοὺς
πολυεξόδους καὶ ἀνωφελεῖς, τότε τὸ σφάλμα δὲν εἶναι
βέβαια τοῦ πολιτεύματος, ἀλλ' εἶναι πάλιν ἐδικόν μας.

Σφάλμα τοῦ πολιτικοῦ μας συντάγματος πρέπει νὰ
ὀνομάσωμεν ἀκόμη καὶ τὴν ἐτήσιον διάρκειαν τῆς δι-
οικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν κυρίως πρέπει νὰ ἀποδώσω-
μεν τὴν ὀλίγην βασιμότητα τῶν πραγμάτων μας, καὶ
ὡς πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὸ ἐξω-
τερικόν. Ἀφίνω τὸ ὅτι εἰς τὸ ἐτήσιον τοῦτο διάστη-
μα μόλις οἱ διοικηταί μας λαμβάνουν ὅπως οὖν πείραν
τῶν πραγμάτων· καὶ ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὴν
πείραν των, ὑποκείμεθα συχνὰ εἰς τὸ νὰ διοικηθῶμεν ἀ-
πὸ ἄλλους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ κάμουν ἀρχὴν νὰ μά-
θουν. Ἀφίνω ὅτι πολλάκις ἐν σχέδιον οὐσιώδες, τὸ ὁ-
ποῖον ἐνεργεῖται ἐντὸς μιᾶς περιόδου, χωρὶς νὰ λάβῃ
τέλος, ἀμελεῖται, ἢ καὶ ἀνατρέπεται εἰς τὴν ἀκόλου-
θον περίοδον. Ἀφίνω ὅτι δὲν ἡμπορεῖ μὲ τὴν συγχρὴν
αὐτὴν ἀλλαγὴν τῶν διοικητῶν νὰ ὑπάρξῃ σταθερὸν σχέ-
διον διοικήσεως. Ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν τὰς ὅσας τα-
ραχὰς ἔφερον πάντοτε αἱ ἐκλογαὶ τῶν διοικητικῶν με-
λῶν, διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν, ὅτι δὲν συμφέρει ν' ἀνακυβερ-
νῶνται τόσον συχνὰ, καὶ ὅτι πρέπει νὰ μιμηθῶμεν
καὶ κατὰ τοῦτο τὸ παράδειγμα ἄλλων σοφωτέρων μας
καὶ πολὺ εὐτυχυστέρων ἐθνῶν, παρατείνοντες τῆς διοι-
κήσεώς μας τὴν διάρκειαν. Αἱ ἐτήσιοι τῶν ἐκλογῶν τα-
ραχαὶ γίνονται τόσον περισσότερον πολυπλοκοί, καθ' ὅ-
σον ὁ περὶ αὐτῶν νόμος μὲ φαίνεται διόλου ἀτελής,
καὶ ὡσὰν νὰ ἦτο σχεδιασμένος ἐπὶ τοῦτο διὰ ν' αὐξάν-
η τὰς ταραχὰς. Ὅποιος εὐρέθη ἢ εἰς τὰς μέχρι τοῦ-
δε ἐθνικὰς συνελεύσεις, ἢ εἰς τὰς ἀνανεώσεις τῶν πε-
ριοδῶν, ἐνθυμεῖται βέβαια ὅτι ἀφ' ὅλας σχεδὸν τὰς ἐ-
παρχίας ἐφάνησαν διπλᾶ, καὶ τριπλᾶ ἔγγραφα ἐκ-
λογῆς εἰς ὀνόματα διαφόρων ὑποκειμένων, καὶ ὅτι αὐ-
τὰ ἔδωσαν πάντοτε τὰς πρώτας ἀφορμὰς τῶν διχονομιῶν
διότι δυσκόλως ἀνακαλύπτετο ἡ ἀλήθεια, καὶ ὁ κα-
θὺς ἤθελε νὰ ὑπερισχύσῃ τὸ ἔγγραφόν του· ἐὰν ὁ νό-
μος ἦτο σαφής, ἐὰν ἐπροσδιώριζεν ἀκριβῶς τὸν τρόπον τῶν
πρώτων ἐκλογῶν εἰς τὰ χωρία, αἱ ταραχαὶ ἢ ἤθελον λείπει,
ἢ ἤθελον εἶσθαι πολὺ μετρίωτεραι· ἀλλὰ μὴ ὅλην τὴν ἀτέ-
λειαν τοῦ νόμου, τὸ κακὸν δὲν ἤθελεν εἶσθαι τόσον με-
γάλον, ἐὰν δὲν τὸ ἠῤξαντο αἱ ῥαδιουργίαι μας. Ὅλίγα

ἔγγραφα ἐκλογῶν ἐφάνησαν τακτικά· τὰ περισσότερα ἐσχεδιάσθησαν ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐπεθύμει νὰ ἐκλεχθῇ, καὶ διὰ μεσιτειῶν ὑπεγράφησαν ἀπὸ μέρος τῶν κατοίκων, χωρὶς νὰ γενοῦν συνελεύσεις εἰς τὰ χωρία, χωρὶς νὰ γενοῦν συνελεύσεις εἰς τὰς πρωτεύουσας, καὶ οὕτως ἐπαρρήσιάζθησαν. Ἡ ἀσάφεια τοῦ νόμου ἐβλάψε βεβαίως, καὶ κάθε Ἕλλην πρέπει νὰ ἐπιθυμῇ τὴν ἀνάκρισιν, καὶ διασάφισίν του· ἐβλάψαμεν ὅμως πολὺ περισσότερον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι· διότι κινούμενοι ἀπὸ τὴν φιλαυτίαν, ἢ χαρίζομενοι, δὲν ἠκολουθήσαμεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν νόμον, ἀς ᾗτο καὶ ἀτελής.

Δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀτελής καὶ ὁ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν νόμος. Λέγομεν ὅτι ἡ ἐλληνικὴ ἐπικράτεια διαιρεῖται εἰς ἐπαρχίας, καὶ, κατὰ τυτυχίαν, διαίρεσιν ἐπαρχιῶν δὲν γνωρίζομεν ἄλλην παρὰ τὴν ἐπὶ Τούρκων ἀκανόνιστον, καὶ συχνομετάσθητον ἑκτάσιν τῆς ἐξουσίας τῶν λεγομένων Σπαχίδων ἢ τῶν Καδίδων. Κάμμία ἐπαρχία δὲν ἔχει ὅρια φυσικά· χωρία, περιεχόμενα εἰς μίαν ἐπαρχίαν, ἀνάγονται μὲν ὅλον τοῦτο εἰς ἄλλην μεμακρυσμένην· διότι ἐπὶ Τούρκων ὁ Σπαχὴς τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης τὰ ἐδεκάτιζεν. Ὀλίγα χωρία, τὰ ὁποῖα μόλις ἠμποροῦν νὰ σχηματίσουν ἐν μικρὸν τμήμα μιᾶς ἐπαρχίας, ὠνομάσθησαν ἐπαρχίαι, καὶ μὲν ὅλον τοῦτο κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ φέρουν τὸ βᾶρος ἐπάρχου, γενικοῦ γραμματέως, ἐπιστατῶν, δημογερόντων, ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, ἀστυνόμου, καὶ κατὰ κακὴν προσθήκην καὶ πολιτάρχου καὶ ὀπλάρχου· ἀλλ' αὕτη ἡ σειρά τῶν δημοσίων ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖοι πολλάκις γίνονται μερικῶτατοι ὑπουργοὶ τοῦ βασιλεῦς των, τί ἄλλο κάμνει παρὰ νὰ ρουφᾷ τὰ κοινὰ εἰσδήματα, καὶ νὰ τ' ἀφαιρῇ ἀπὸ τῆς πατρίδος τὰς ἀνάγκας; Ὁλη ἡ σήμερον ἐλευθερία Ἑλλάς μόλις ἠμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς εἴκοσι ἐπαρχίας, καὶ ἔχομεν τριπλασίας, ὥστε τριπλασιάζομεν τὰ ἐξόδα, καὶ ζημιούμεν μεγάλως τὸ κοινόν. Ἡ τακτικὴ διαίρεσις τῶν ἐπαρχιῶν θέλει χρησιμεύσει ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τὴν εὐταξίαν, καὶ θέλει δικαιοῦσι τὸ σήμερον ἀδικούμενον μέρος τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῶν ἀντιπροσώπων. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσω τὴν ἀδικίαν αὐτήν, διότι μὲ φαίνεται μεγίστη, καὶ διότι ἴσως δὲν ἐπαρτηρήθη ἀπὸ πολλούς. Ἡ ψῆφος τοῦ ἀντιπροσώπου μιᾶς ἐπαρχίας, εἶναι ψῆφος τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης· ὅταν ψηφοφορῇ λοιπὸν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μικρομαχίας, ἡ ψῆφος του εἶναι τριῶν περὶ πρὸς χιλιάδων πολιτῶν ἢ δὲ ψῆφος τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀνδρου, εἶναι ψῆφος πολιτῶν ἐπέκεινα τῶν εἴκοσι χιλιάδων, καὶ μὲν ὅλον τοῦτο τὸ βᾶρος τῶν δύο ψήφων εἶναι τὸ αὐτὸ, καὶ ἡ μία ἠμπορεῖ νὰ ἀντιζυγίσῃ τὴν ἄλλην εἰς μίαν ψηφοφορίαν. Ἡ ἀδικία εἶναι προφανής, καὶ δὲν εἶναι μετρία καν, ἀλλὰ μεγίστη.

Δὲν θέλω ἐκταυθῇ περισσότερον εἰς ἐξέτασιν τῶν ἐλλείψεων, ἢ τῶν ῥιζικῶν σφαλμάτων τοῦ πολιτικοῦ μας συστήματος· ἀνέφερα, ἐὰν δὲν ἀπατώμαι, τὰ κυριώτερα, καὶ ἡ διόρθωσις αὐτῶν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῶν ἐργασιῶν τῆς συγκαλουμένης

ἐθνικῆς συνελεύσεως· δὲν εἶναι ὅμως ὀλιγώτερον ἀναγκαῖον καὶ ἡ διόρθωσις τῶν σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα προήλθον ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, καὶ ἔχι ἀπὸ τοὺς νόμους· εἰς αὐτὰ πρέπει νὰ γενῇ παρατήρησις ἀκριβὴς ὅχι μόνον διὰ νὰ διορθωθῶν εἰς τὸ ἐξῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μὴ γίνεταί σύγχυσις τῶν δύο εἰδῶν τῶν σφαλμάτων, καὶ ἀπορρίψθω ἀπερίσκεπτος· καὶ ὅσα εὐρίσκονται ὀρθὰ εἰς τὸ πολιτικὸν μας σύνταγμα· μαζί με τὰ ἐσφαλμένα.

(Τὰ λοιπὰ τοῦ Α'. μέρους ἀκολουθῶς.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, 6 Σεπτεμβρίου.

Μαυθάνομεν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ἡ ἐκεῖθεν μελετωμένη νέα ἐκστρατεία ἔπρεπε νὰ συσταθῇ ἀπὸ 12,000 τακτικοῦ στρατεύματος· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ στρατεῦμα τοῦτο ὅλον δὲν ἦτον ἑτοιμον ἐκτὸς 4,000, καὶ τοῦτο μόνον ἐδύνατο νὰ ὀνομασθῇ τακτικόν, ἀπεφάσισεν ὁ σατράπης τῆς Αἰγύπτου νὰ στείλῃ αὐτὰς τὰς 4,000, εἰς τὰς ὁποίας ἐπρόσθεσε καὶ ἄλλας τόσας ἀπ' ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι μόλις πρὸ ὀλίγου· ἐπίασαν τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας· ὅθεν τὸ ὅλον συμποσούται εἰς 8,000. Οἱ ἴδιοι διδάσκαλοι τοῦ στρατεύματος τοῦτου Εὐρωπαῖοι ὁμολογοῦσιν ὅτι οἱ μαθηταὶ των δὲν προκόπτουσιν ἀναλόγως με τοὺς ὁποίους αὐτοὶ προθύμως καταβάλλουσιν ἀγῶνας καὶ κόπους, καὶ ὅτι οἱ μαθηταὶ των εἶναι πάντῃ ἀνεπιτήδευτοι καὶ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Ἐκτὸς δὲ τῶν 8,000, εἶναι καὶ 1,200 ἵππεῖς καὶ 800 ἄτακτοι Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀσιανοὶ Τούρκοι, ὥστε γίνεται τὸ ὅλον στρατεῦμα 10,000· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθινόν.

Οἱ δύο στόλοι ἠνωμένοι ἐμελλον νὰ ἐκπλεύσωσιν ἐκεῖθεν κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐρχομένου φεγγαρίου, δηλ. μετὰ 8 ἢ 10 ἡμέρας. Τριάκοντα ἑξ πλοῖα, τὰ πλεον καλῆτερα καὶ ταχύτερα, ἦσαν ἀποφασισμένα νὰ ᾔναι διόλου κενὰ στρατευμάτων καὶ πολεμιφοδίων, καὶ ν' ἀσχολῶνται κυρίως εἰς τὸν πόλεμον, διὰ νὰ μὴν ἐνοχλῶνται τ' ἄλλα. Τὰ δύο ἀτμικίνητα ἐδιωρίσθησαν νὰ παραπλέωσιν σύροντα τὰ πυρπολικά, τὰ ὁποῖα εἶναι 6-8.

Ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ σατράπου τῆς Αἰγύπτου ἦτον πρότερον, νὰ περάσῃ πρῶτον ὁ στόλος εἰς τὴν Κρήτην, καὶ νὰ ἀποδιδῇ ἐκεῖ μέρος τοῦ στρατεύματος, καὶ ἔπειτα νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ Μεσολόγγιον· καὶ ν' ἀποδιδῇ 4,000 εἰς τὴν πρῶτην, καὶ 4,000 εἰς τὸ δεύτερον· πλὴν μετέβαλε σκοπὸν ὁ σατράπης, καὶ ἐδιώριζεν ὅλας τὰς δυνάμεις ταύτας ἐναντίον τοῦ Μεσολογγίου, καὶ, ἐὰν ἀπαντηθῇ ἐν τῇ μετὰ τὸν ἐμπόδιον, νὰ γενῇ ἡ ἀπόδοσις εἰς Πάτρας. Ἀς λάβωσι λοιπὸν οἱ Ἕλληνες πρόνοιαν εἰς ἀπάντησιν καὶ ἀπὸ κρουσιν τοῦ ἐχθροῦ. Φθάει νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, καὶ ἄλλην πλεον δὲν φοβοῦνται, διότι, κατὰ τὰς νεωτέρας ἀπὸ Λονδίνου εἰδήσεις, προφθάνει τάχιστα καὶ ἡ ἐκεῖθεν ἐρχομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα ναυτικὴ δύναμις.

Ταύτην τὴν στιγμήν λαμβάνομεν ἐπίσημον εἶδησιν παρὰ τῶν γενικῶν στρατηγῶν I. Γούρα καὶ N. Παναγιῶτα, ὅτι εἰς τὰς 25 ἡμέρας ἐν Σαλονικίᾳ καὶ εἰς τὰ περὶχωρὰ αὐτῶν εὐρισκόμενοι ἐχθροὶ, στενωπὸν ὄντες διὰ τῶν σιγῶν κτυπημάτων ἐν Θερμοπύλαις, εἰς Νισσηλίαν, Μεσολόγγιον καὶ ἑκκίαν Σαλόνικον ἐπαρτήσαντες τὰς νὰ ἐξέλθωσι παντοφύλακον ἐν 25 τοῖς μέτροις, καὶ διώκονται κατὰ πᾶσα παρὰ τῶν ἡμετέρων.